

פרשת בר

וועדתי לא פחות מכל אורח אחר, מן היריעה על מעצרו של ישראל בר. וועדתי אפילו כפליים: מעצם היריעה, ומן התגובות שהיא עוררה. מט הליני' הציבורי רי עורר כי סלידה, כשם שעוררה בי סלידה ההתכחשות הפתאומית של כל מי שהכיר אותו. מה ההלה הזאת? מה ההתרוצצות של כל האנשים המכובדים — מבווריריון ו' מסה — כאילו תפ' סו אותם לפתע ב' מעשה מונגה? האם לא היה מכובד יור' תר מצוים אילו הודו: נכו, היה אישודנו, הערכנו אותו, חדר למקו' מות חשובים, אבל רימה אותנו." סודי'ם? או קורה בכל מקום. דניאל פירסט, חיפה

בר

יש המוענים כי מאמרים על ישראל בר מלאי אהרה. אולי זה סמני שלא נהגתם ככל העתונים ולא שמעתם אותו. אל תשימו לב לביטויים ואת. נהגתם בכבוד. או אולי נכו יותר לומר: לא נהגתם בחוסר-כבוד. כי בראותכם אדם שוכב על הארץ לא בעתם בו.

נחמיה אולמר, תל-אביב
... עוד יש לכם מה להניד נגד השב? עורכם טוענים כי ההאונה והפיקוח מונעים בזכויות האזרח? בליהו נחשון, ירושלים

המלאך והעורב ושוב בעניין התמונה המפורסמת של "המלאך" ו"עורב השחור", הפעם בקצרה: (א) מכתבו של א. גוינולד רק ביסס את השערתו שהובעה במכתבי מערכת (העולם הזה 1229), היינו, שהוא שלח אותה כמתייחה בלתי-מוצלחת על השכונני.

(ב) מאחר שכן, נראה לי שאין טעם להמ' שיר בטיפול בעניין תפשי ובלתי-מוצלח זה. אגב, שלחו את התמונה לכתובתו של מר גוינולד הנכבד וצרפו את השתתפותי בעצרו על הכשלון.

ת. יחיאלי, תל-אביב
מלה אחת: מדוע לא טרח ה. יחיאלי לכסב סמני להראות לו את העתק התמונה שברשותי? היא תיה וקיימת גם באלבומי. מסקנה? ...

גוינולד ויחיאלי

כמה דברים אמורים? ערב אחד צלצל "העורב" לתשע (1) תחנות מוניות בתל-אביב והזמין מונית לביתו של "המלאך", לשעה שמונה בדיוק. אתם יכולים לתאר לכם מה שהתחולל לפני הבית.

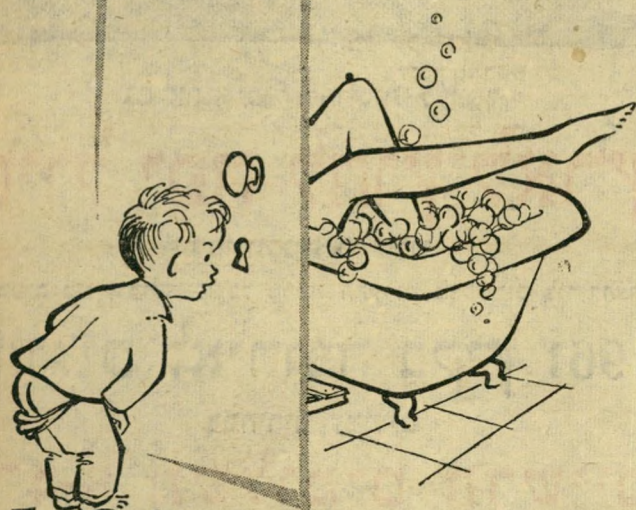
צפורה נשרי, תל-אביב
אצלנו עושים טוטו מלאך-עורב. כלומר: מי שלח את התמונה? עד עכשיו 7:3 לטבות "המלאך" הוא נראה מסור. כלומר: שבעה אומרים ש"המלאך" שלח, ושלושה אומרים ש"העורב" שלח.

שרטטיות, המכון הישראלי לשרטוט, תל-אביב
הרשנו להעיר כי אנחנו הן שמצאנו את התמונה הגרונה. מאר המלאך על מכתבי ה' של גוינולד ויחיאלי, שמום שאנחנו ב' אמת מצאנו את התמונה, ואנחנו מוכנות לתות את עצמנו בכל רגע. מצר שני, שמחנו לעובדה שלפנינו צמר ברנשים הבקיאים בעינינו, סידורים, וזה רק מוכיב את הרצון להיפגש איחם.

סימה א. ואילנה ג., תל-אביב
כמיה? בקשר להפגנה נגד ההצגות של פיטר מריי (העולם הזה 1132) אני רוצה להניד משהו. ההפגנה לא באה ככפיה על משהו, אלא כדו להנו על משהו. נכו שמוניות שירות נוספות בשבת ושבליל-שבת פתוחים הסבארטים, ונגד זה לא הפגננו. הלא תש' אלו מדוע? כי ההסכם שהגענו אליו בעירייה כולל דברים אלה — עד כמה שאנחנו מבי כים אותם.

אבל בהסכם כתוב גם שלא יהיו הצגות תיאטרון בערב שבת. והנה בא מר מריי והפר הסכם זה — שהוא, אגב, חוק עזר עירוני. מי עבר על מ? האם אנחנו פוגענו במר מריי, או מר מריי הוא מפגע בזכויות תינו החוקיות? על כן יצאנו נגדו. הרבר הוא עקרוני. אין זה כי אנו נגד הצגותיו של מר מריי. ארבת, יציג אנו ששה לילות בשבוע ותבוא עלינו הכרעה. אבל ההצגה בליל השבת היא פירצה הקו

כאלם נהניק נ...

אנובט הקצף

עק תרכיז ארניק טהר

בת-אורו

תוצות תיא בשפופרת עם הראש החדש

פרסום מלניק

ראת לעור מעשים כאלה. אנו חרדים לקרוי שת השבת ולקרושת כל ערכי המוסר והמי סורת, על כן יצאנו להפגין. אנו חרדים שאם הפירצה תתרחב, היא תבלע את בנינו וכל חלקה מוכה בעם. לא מכינו על מר פיטר מריי שום דבר — מלבד את ההכרה כי עליו לכבד את חוקי העיר, ואת זכויו תינו, שהרי גם אנו אזרחי העיר הזאת. יהודה שטיבל, תל-אביב

יאר האנטי-שמי

ברצוננו להורות לאורי אבנרי ולכל אלה שראנו לכתבת-הענק לזכרו של דוד רויאל (העולם הזה 1226). אולם ברצוני גם להע' סיד את מר אבנרי על נקודה רגישה שישנה לו: להפוך כל אדם גדול שנפטר לחסיד הפעולה השמית. כך היה הרבר בכתבה, האחד ברור" (העולם הזה 1080) לזכרו של חיים ארלוזורוב, רוב, בה העמיד מר אבנרי את ארלוזורוב כאדם שרעיונותיו דומים לאלה של המער לה השמית, וכך קרה בכתבה "אחרונה על רויאל. מר אבנרי ניצל מצב זה כדי להר' אות לקוראים שיריבו, יאיר, עקרונותיו והשקפת-חיינו דמן לאלה של הפעולה השמית. הרשו נא לי להביא חלק מ... עיקר התחיה" של יאיר: (א) העם: עם ישראל עם סגולה, יוצר רת הייחוד, מחוקק מוסר הנביאים, נושא תרבות עולם, גדול במסורת ומסירות הנפש, ברצו החיים וכוה הסבל, שאור רוחו בבטחונו בנאולה. (ב) המכורה: היא ארץ ישראל בתחומיה המפורשים בתורה, היא ארץ-החיים בה ישכון העם העברי למסח כולו. (ג) העם ומכורתו: את ארץ-ישראל כבש ישראל חברב בה יהיה לעם הזה בלבד ישבות על ארץ-ישראל, וכות זו פוהלמת היא, לא פקעה ולא תוכל למקוט לעולם. (ד) משפט הורים: פתרו בעית הורים על-ידי חילופי אוכלוסין. ישראל ידג, חולון

תשובה לכתובה

מכתבי זה מופנה לכתובה ההגונה, והאל' מונית, (העולם הזה 1232). מודתנו ומורת דוד כחיים, שהטביעה את המיסרה הגדולה בכדרו וחשיירו — עד שיפול כפח הנשיר אים". איתה — זה כפח כפחו

ובכו, נערת, איפה אומץ הלב? מדוע אינך חותמת במדול? נראה שאומץ גנילוי לב קיימים בר רק ביהם לגילוי פרטים על אחרים, כגון שהאחות הראויה להשתתפות בצערה הינה מהרצליה, וכי הסטודנט ההגון והטוב הוא מראשון לציון. מושניך על כבוד מורים מעט, אם לא אינפנטיליים. לקיים יחסי אהבה וכבוד עם חברה, ולהתייחס לאחרת בצורה משפטיה? אל תשכחי שגם לשניה לחש הנער ההגון יר שרה-ללב: "אני אוהב אותך ואשך לאשה". כמסום לידות אבנים — ועוד בצורה משפית וצבועה כל כך — בכחורה שרגשותיה שלטו על הניונה, היית עושה טוב לו היית שר תקת. אגב, נערת כל צבעי קשת, הגם חכרוד — מס' 1 שנה וחצי, ומס' 2 חצי שנה — נהנים מסידור כזה, עד שתפילי או תם בפחל ירחם האל על נשמתם. חוץ מזה, פרסומיך על הבחולים מעלים שחנה באפי. טוב היה להכניסר לספרים מהמאה 18. למישה עם תומס קרליל ולברו שחת.

בכל אופן, שמי לא "אלמונית", אלא: שרה אשכנזי, תל-אביב
צינתם כי הסטודנט לרפואה הוא מראשון לציון, עבר באסף הרומא וחיוב לשלם רמי מוונות ולשאת באחריות לבתו הלא-חוקית. שם הסטודנט לא הופיע, מלבד פעם אחת, על התמונה שנתן לחברתו, ושם התם כשם "א". מאחר ו: • גם אני סטודנט לרפואה, • " מראשון לציון, • " עבדתי באסף הרומא, • " שמי פותח באות א', • והתמונה מטעה ויש הרבה המחלימים אותנו —

הייתי מכש למרסם בהקדם כי זה לא אני. אברהם מזרחי, סטודנט לרפואה, שנה ששית, ראשון לציון
הסטודנט לרפואה שדובר בו בכתבה, אינו הקורא אברהם מזרחי. הוא אמנם למד יחד איתו, ובאותה תמונה, שצולמה בחתונת חבר, הופיע הקורא מזרחי בחלק אחר, ש' נחתך על-ידי המערכת.

הנני אב לילדים וחבר משק זה 23 שנה וברצוני לציון בהערכה רבה את העזר והאומץ של האחות הרחמניה שיערה לעמוד במאבקה הצורך, תוך יסורים ועלבונוות בלתי נעימים. העבירו נא אליה כרכת עירוד. חבר קיבוץ, גבעת ברנר

לא בוטנים, לא בוטניקה

אני כבר חשבתי שאתם כועסים על קטי מסמור. אבל באתי על סיפוקי, אם אפשר לומר כך, כשראיתי את תפר נות הבוטניק שלה (העולם הזה 1232). אבל צירי לציון, כשהייתה סתם רונמ' נית או נערת זוהר, הקדשתם לה הרבה יותר מקום מאשר עכשיו, כשהיא כבר "בוטניקית". אגב, מונח לא יפר. כת' אים יותר למיררה בוטנים, או "את שיעוסקת בבוטניקה. ואנחנו הרי יודעים שהיא לא זאת ויא זאת, כי אם "בוטני קאית".

אלי שמר, תל-אביב
מממור

הוצאת מ. מזרחי רומן השבוע "מועדון הספר הטוב" עיר החטא מאת גרייס מטאדיום מחברת הרומן "פיטון פלייס" נוסף מלא חיים ורגש, המגלה חדרה לגפש האדם ואורח חייו בחברה של ימינו. פרשות חיים שגונות בעיר קטנה, תחנת קר פאר, שדורות ניו-אינגלנד, עיר שחברתה סגורה וסנוכית ואינה מאירה פנים לור. נשיה וגבריה המלאים חטאים כרימון, מתיימ' מרים להיות אנשי הגינות וכבוד. ההפצה הראשית: מזרחי, רח' אלנבי 60 טלפון 64755, תל-אביב

למרפסת ולגן
עיר החטא

חליכות הריון
ת' א שדר מסדיק 19
62 19 13 12

והיטיי פרימה
שורק-אביטל